

Р Е Ш Е Н И Е № 92

гр.Перник, 28.06.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на втори юни две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 175/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвт.П).

Образувано е по жалба, подадена от **“Транс експрес груп” ЕООД**, гр. София, бул. “Пушкин” № 38, представлявано от К. И.***, против заповед № РД-14-21-451/11.03.2011 г. на началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник.

В жалбата се сочат аргументи за отмяна на заповедта на всички правни основания, като се иска прогласяване на нищожността ѝ, алтернативно да се отмени оспорваната заповед като незаконосъобразна, постановена при съществени процесуални нарушения.

Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Началникът на Областен отдел КД ДАИ гр.Перник, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и поддържа становище, че тя следва да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна - “Порше Лизинг БГ” ЕООД, която чрез процесуален представител се присъединява към жалбата и поддържа становище, че заповедта, предмет на оспорване е незаконосъобразна и следва да се отхвърли.

Административен съд – Перник, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.03.2011 г. от служителите на Областен отдел КД ДАИ гр.Перник, е извършена проверка на микробус “Фолксваген” Крафтер 2,5 ТДИ, рег. № В9138 КТ, собственост на “Порше лизинг БГ” ЕООД, предоставен за ползуване на “Транс експрес груп” ЕООД, по договор за лизинг, при условията на договора.

Автомобилът е бил управляван от физическото лице М.Г.Г., което работи по трудов договор като шофьор в “Транс експерс груп” ЕООД. Проверяващите са установили нарушение на ЗАвтП, евентуално такова по чл. 96а, ал. 3 от Закона – превоз на 15 пътници под форма на “случаен превоз” по автобусна линия Перник – София. В АУАН подробно са отразени констатациите на контролните органи, като са посочени и други нарушения.

На основание АУАН е издадена оспорваната заповед от овластения за това орган началника на ОО “КД ДАИ” гр. Перник.

С оспорваната заповед административни орган е приел, че превоза е извършван от М.Г.; отразил е, че собственик на МПС е “Порше лизинг БГ” ЕООД и в неясна редакция е

намесил и ползвателя по договора за заем за послужване – настоящ жалбоподател.

Принудителната административна мярка се изразява в това, че на МПС е свален преден регистрационен номер, отнет е документ за регистрация и документите за извършване на превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500 лева и до внасянето ѝ е разпоредено автомобилът да домува на платен паркинг в гр. Перник. Гаранцията е внесена и са върнати регистрационните табели и документите на водача на автомобила в деня на констатиране нарушението.

Заповедта е връчена на 11.03.2011 г. на физическото лице М.Г..

По допустимостта на оспорването

Жалбоподателят, като страна по договор за лизинг е в облигационни отношения със собственика на вещта. За негова сметка са действията по ползуването, съхраняването и стопанисването на спряното от движение МПС, от което следва, че има материално правна отговорност във връзка с ползуването на МПС. Със спирането от движение на микробуса, се засягат имуществени интереси на жалбоподателя. При наличието на доказателства относно реалното ползване на МПС-то, съдът намира, че е налице правен интерес от оспорване на заповедта за налагане на ПАМ, именно от жалбоподателя “Транс експрес груп” ЕООД.

По приложената административна преписка има данни, че като страна в административното производство жалбоподателя взема участие при обжалването на заповедта по реда на чл. 81 и сл. от АПК. Няма данни заповедта, предмет на оспорване да е връчвана на жалбоподателя, нито данни административният орган, издал оспорваната заповед да е уведомил жалбоподателя или конституираната от съда, заинтересована страна за започнало административно производство по налагане на ПАМ. До тях е изпратено уведомително писмо едва след като по-горе стоящият административен орган се е произнесъл по жалба вх.№14-00-21-2660/1/ от 28.03.2011 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 2 от АПК, когато жалбата по административен ред до по-горестоящия административния орган е отхвърлена, на оспорване пред съда подлежи първоначалния административен акт, т.е. заповедта на началник ОО “КД ДАИ” гр. Перник. Сроковете за упражняване на правото на жалба са уредени с разпоредбите на чл. 149, ал. 3, вр. с ал. 1, вр. с чл. 98, ал. 2, изр. 2-ро и чл. 97, ал. 1 АПК.

Подадената жалба е депозирана по реда на чл.152, ал.1 от АПК пред Началника на областен отдел “КД-ДАИ” гр.Перник на 15.04.2011 г., поради което е подадена в срок.

Въз основа на изложеното решаващият състав намира, че подадената от “Транс експрес груп” ЕООД жалба, като подадена от засегнат от принудителната административна мярка правен субект и в установения законов срок е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

По същество на оспорването:

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК , проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган . Обжалваната заповед е издадена от Началника на Областен

отдел КД-ДАИ гр.Перник, упълномощен със Заповед № РД-01-736/19.12.2009 год. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" (приложена по делото), което обуславя компетентността му по смисъла на чл. 107, ал. 1 от ЗАвтП.

Спазена е и формата на издаване - писмена.

При така направените констатации съдът намира за неоснователно твърдението за нищожност на оспорената заповед, поради недоказани твърдения за липса на компетентност на административния орган и нарушена форма. Не е налице и липса на мотиви, което да доведе до нищожност на наложената ПАМ. Издадената заповед № РД-14-21-451/11.03.2011 г. описателна част, която съдържа посочване на установените от контролните органи факти и обстоятелства. Вярно е, че редакцията на заповедта не е прецизна, но това не е основание същата да бъде приета за незаконосъобразна, тъй като по делото са налице достатъчно доказателства за осъществяване нерегламентиран превоз от страна на дружеството жалбоподател.

По делото са представени доказателства, че жалбоподателя е страна по договор за осъществяване на *"специализиран превоз"*, страни жалбоподателя и кметство с. Черна гора, общ. Перник. Към преписката е приложен и пътен лист на процесното МПС за 11.03.2011 г., в което е отразено, че автомобила е осъществявал обществен превоз по маршрутно разписание. Видно от пътния лист за 11.03.2011 г., водачът М.Г***. е изпълнявал транспортни курсове по маршрут гр. Перник – гр. София. Не са изпълнявани такива курсове с маршрут с. Черна гора – гр. София, какъвто по силата на чл. 2 е предмета на договора за специализиран превоз от 21.03.2009 г. При тези неоспорими обстоятелства, оплакванията развити в жалбата в тази насока са неоснователни.

От констатациите при извършване на проверката, както и от приложения пътен лист на автомобила се налага извода, че е извършван обществен превоз по утвърдена транспортна схема по автобусна линия София – Перник. А в административно наказателните разпоредби на ЗАвтП, даващи основание за налагане на ПАМ *"временно спиране от движение"*, такава възможност съществува само при осъществяването на обществен превоз на пътници под формата на *"случаен превоз"*. Според § 1, т. 24 от ДР ЗАвтП, това са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия". Жалбоподателят не провежда никакво доказване за това, че е извършван друг вид превоз, а това дава основание да се приемат за достоверни факти, приети от ответника по жалбата.

АУАН и оспорваната заповед са издадени на 11.03.2011 г. На същата дата, жалбоподателят е внесъл определената от административния орган гаранция. В жалбата освен искане за отмяна на заповедта се прави и аксесорно искане за произнасяне на съда относно връщане на платената гаранция. Според приложимата законова разпоредба тази гаранция може да се върне след евентуална отмяна на наказателно постановление /чл. 106а, ал. 5, т. 3 от ЗАвтП/. В настоящото производство не се обсъжда законосъобразност на наказателно постановление и в този смисъл, съдът не е компетентен да вземе отношение по това искане.

Във връзка с изложеното се налага извода, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. Изложените оплаквания преимуществено не съответстват на фактите по делото и не намират правна подкрепа в тази връзка. От наложената ПАМ не е настъпил негативен ефект, специално за жалбоподателя и собственика на автомобила, а при служебната проверка се установи, че административния орган е извършил оспорваното

правно действие в рамките на компетентността си и при не оспорени от жалбоподателя обстоятелства.

В хода на производството не са направени искания за присъждане на разноси, поради което не се дължи и произнасяне в този смисъл.

По изложените съображения **Административен съд Перник,**

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалбата на “Транс експрес груп” ЕООД, София, бул. “Пушкин” № 38, представлявано от К. И.*** против заповед № РД-14-21-451/11.03.2011 г. на Началник Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС.

СЪДИЯ: